

انسان شناسی: ویژگی ها و انواع، از دیدگاه امام خمینی (رحمة الله عليه)

سعاده حسینی شکوه^۱، محمدمهدی کریمی نیا^۲، مجتبی انصاری مقدم^۳

^۱ سطح سه (کارشناسی ارشد) کلام اسلامی، معاون پژوهش مدرسه علمیه فاطمه الزهرا(س)، اهواز، مدرّس و پژوهشگر

^۲ استادیار و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم (نویسنده مسئول)

^۳ دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه میبد، مدرّس دانشگاه و پژوهشگر

چکیده

در میراث اسلامی سخن بسیاری از سوی عالمان دینی درباره‌ی انسان با صبغه‌ی روایی، کلامی، فلسفی و عرفانی بیان شده است. در این میان امام خمینی (رحمة الله عليه) نیز به مباحث انسان‌شناسی‌های بشری و انسان‌شناسی قرآنی و تفاوت‌های این روش‌ها پرداخته‌اند و علم انسان‌شناسی وحیانی، صحیح و جامع را برای زندگی فردی و جمعی ضروری می‌دانستند. امام خمینی (رحمة الله عليه) بر اساس قرائت ویژه‌ای که از هستی دارد و بر مبنای اعتقاد به اصل توحید و بسط آن در حرکت انسان در فرآیندهای سیاسی و اجتماعی، ابعاد مختلف وجودی انسان را مورد توجه قرار می‌دهند و با در نظر گرفتن آموزه‌های اسلامی، جهت به فعلیت رساندن استعدادهای او توصیه‌هایی را مطرح می‌کنند. در این مقاله به انواع انسان شناسی به لحاظ نگرش و روش، که به لحاظ نگرش شامل (انسان شناسی کل نگر و انسان شناسی جزءنگر) و در انسان شناسی به لحاظ روش به انسان شناسی طبیعی، فلسفی، عرفانی و وحیانی تقسیم شده است. در این تحقیق روش گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه‌ای و فیش‌برداری بوده، روش تحقیق نقلی-تاریخی و روش پردازش توصیفی - تحلیلی است.

واژه‌های کلیدی: انسان، امام خمینی (رحمة الله عليه)، انسان‌شناسی